UOHSX00BN756

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0139/2018/VZ-30521/2018/323/LVa Brno 19. října 2018

V řízení o rozkladu ze dne 8. 8. 2018, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jenž podal zadavatel –

- **Národní knihovna České republiky**, IČO 00023221, se sídlem Klementinum 190, 110 01 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0206/2018/VZ-21785/2018/522/PKř ze dne 25. 7. 2018, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 31. 5. 2018 na návrh navrhovatele –

- **DATERA s.r.o.**, IČO 24804932, se sídlem Hadovitá 962/10, 141 00 Praha 4,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných ve veřejné zakázce „**Platforma pro zálohované ukládání dat**“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 12. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 27. 12. 2017 pod ev. č. Z2017-036438 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 23. 12. 2017 pod ev. č. 2017/S 247-517767,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0206/2018/VZ-21785/2018/522/PKř ze dne 25. 7. 2018

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), který je podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „**ZZVZ**“, případně „**zákon**“), příslušný k dohledu nad dodržováním pravidel stanovených ZZVZ a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 ZZVZ, a pro zvláštní postupy podle části šesté ZZVZ, jakož i k projednání správních deliktů podle ZZVZ, včetně ukládání sankce za jejich spáchání, obdržel dne 18. 5. 2018 návrh navrhovatele – DATERA s.r.o., IČO 24804932, se sídlem Hadovitá 962/10, 141 00 Praha 4, (dále jen „**navrhovatel**“) – na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Národní knihovna České republiky, IČO 00023221, se sídlem Klementinum 190, 110 01 Praha 1, (dále jen „**zadavatel**“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Platforma pro zálohované ukládání dat“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 12. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 27. 12. 2017 pod ev. č. Z2017-036438 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 23. 12. 2017 pod ev. č. 2017/S 247-517767 (dále jen „**veřejná zakázka**“).

2. V návrhu navrhovatel uváděl, že zadavatel vlastním pojetím zpracování opakovaného rozhodnutí o námitkách nenaplnil požadavek Úřadu a nevyjádřil se podrobně a srozumitelně ke všem námitkám navrhovatele, když se v opakovaném rozhodnutí o námitkách vyjádřil pouze k těm bodům námitek, u nichž Úřad konstatoval pochybení zadavatele. Dále navrhovatel uváděl, že zadavatel v zadávacím řízení na veřejnou zakázku postupoval v rozporu se zákonem, když nastavil diskriminačně zadávací podmínky veřejné zakázky a když neprodloužil lhůtu pro podání nabídek v souvislosti se změnou zadávací dokumentace veřejné zakázky.

II. Napadené rozhodnutí

3. Dne 25. 7. 2018 Úřad vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0206/2018/VZ-21785/2018/522/PKř (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým Úřad:

    a. konstatoval, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky pravidla stanovená v ustanovení § 99 odst. 2 ZZVZ, když prostřednictvím vysvětlení zadávací

dokumentace č. 2 ze dne 16. 1. 2018 upravil zadávací podmínky týkající se požadavku na kompatibilitu poptávaných datových úložišť se stávajícím prostředím zadavatele, a to tak, že požadovaná kompatibilita nemusí být splněna pro Výkonné datové úložiště, když výslovně uvedl, že pro Výkonné datové úložiště je kompatibilita se stávajícím prostředím zadavatele pouze podstatnou výhodou, aniž by současně přiměřeně prodloužil lhůtu pro podání nabídek, ačkoliv to povaha provedené úpravy zadávacích podmínek vyžadovala, přičemž uvedený postup zadavatele mohl ovlivnit výběr dodavatele a dosud nedošlo k uzavření smlouvy,

b. jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele podle § 263 odst. 2 ZZVZ zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku,

c. zadavateli uložil podle § 263 odst. 8 ZZVZ až do pravomocného skončení správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. S0206/2018/VZ ve věci návrhu navrhovatele ze dne 31. 5. 2018 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zákaz uzavřít smlouvu v otevřeném zadávacím řízení na veřejnou zakázku,

d. podle § 266 odst. 1 ZZVZ v návaznosti na § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek zadavateli uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.

4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že došlo ke zmírnění zadávacích podmínek, když zadavatel „nově“ nepožadoval kompatibilitu se stávajícím prostředím zadavatele u Výkonného úložiště. Předmětem veřejné zakázky byla dodávka tří typů datových uložišť a samotné Výkonné datové uložiště představovalo dle Úřadu jednu z klíčových částí plnění předmětu veřejné zakázky. Úřad má za to, že po obdržení informace, že Výkonné datové úložiště nemusí být kompatibilní se stávajícím prostředím zadavatele, mohli dodavatelé nabídku koncipovat jinak, část plnění – Výkonné datové uložiště – mohli nahradit jiným, nyní již nekompatibilním druhem. Tím mohli nepochybně ušetřit původně kalkulované náklady a dosáhnout toho, že jejich nabídka bude více konkurenceschopná. I s ohledem na uvedené je tedy nutné uvažovat v tom smyslu, že povaha provedené změny vyžadovala alespoň přiměřené prodloužení lhůty tak, jak předpokládá ustanovení § 99 odst. 2 zákona. Zadavatel lhůtu pro podání nabídek v návaznosti na provedenou změnu však vůbec neprodloužil. Zadavatel by měl být vždy schopen dostatečně odůvodnit, proč povaha provedené změny nevyžaduje žádné, tj. ani přiměřené prodloužení lhůty, ale v šetřeném případě zadavatel v této rovině neprezentoval žádnou argumentaci na podporu svého postupu.

III. Rozklad zadavatele

5. Dne 8. 8. 2018 obdržel Úřad rozklad zadavatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 25. 7. 2018. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu zadavatele

6. Zadavatel v úvodu rozkladu uvádí, že veškeré argumenty na podporu svých tvrzení již předložil, avšak Úřad nesprávně posoudil technické požadavky na poptávané plnění.

Zadavatel tedy považuje za nutné objasnit účel a smysl technických požadavků na dodávku platformy pro zálohované ukládání dat.

7. Zadavatel zejména tvrdí, že v zadávací dokumentaci vůbec nepožadoval kompatibilitu s Výkonným úložištěm a Cloudovým úložištěm, pouze s Centrálním datovým úložištěm.

8. Až následně, v rámci změny č. 2 zadávací dokumentace, bylo (na základě dotazu) popsáno, že zajištění kompatibility mezi stávajícím úložištěm Výkonným úložištěm je pouze výhodou, nikoli závazným požadavkem. Změna zadávací dokumentace č. 2 tedy nebyla zásadní skutečností, která by měnila původní zadání.

9. Pojem „podstatná výhoda“ nebyl navíc nijak blíže konkretizován, tudíž tato změna nemohla ovlivnit okruh potenciálních účastníků. Zadavatel se takto pouze snažil motivovat potenciální dodavatele, aby nabídli řešení zohledňující kompatibilitu úložišť. Pokud by však žádný z dodavatelů takovou kompatibilitu nenabídl, nemělo by to na posouzení a hodnocení nabídek žádný vliv.

10. Zadavatel údajně provedl úvahu, zda provedená změna zadávacích podmínek vyžaduje prodloužení lhůty pro podání nabídek, přičemž shledal, že nikoli.

11. Zadavatel v rozkladu zdůrazňuje svůj původní záměr, a sice pořídit jednotné, plně funkční komplexní řešení velkokapacitního centrálního datového úložiště. Zadavatel poptával jednotné komplexní řešení složené z navzájem interně kompatibilních částí, které musí v jednotlivých částech podle jejich povahy a aplikačního určení splňovat požadavky na (externí) kompatibilitu se stávající infrastrukturou zadavatele uvedené v zadávací dokumentaci, nikoli jedno komplexní úložiště. V návaznosti na uvedené zadavatel v rozkladu vysvětluje tři kategorie řešení datových úložišť vycházející z metodiky společnosti Gartner (které odpovídá požadavkům zadavatele na 3 typy datových úložišť - Centrální datové úložiště, Výkonné datové úložiště a Cloudové úložiště). Dále zadavatel rozvádí, že funkční požadavky na jednotlivé aplikační oblasti se liší, a z toho plynou i odlišné požadavky na specifikace jednotlivých typů úložišť. Proto zadavatel specifikoval požadavky na tři samostatné funkční celky tvořící jednotné komplexní řešení.

12. V současnosti zadavatel údajně provozuje ve své infrastruktuře pouze datová úložiště prvního typu (= Centrální datové úložiště). Z tohoto principu vycházel i pohled na kompatibilitu poptávaného řešení se stávajícími systémy zadavatele, a proto byl požadavek na vzdálené propojení a zrcadlení striktně vyžadován pouze pro Centrální úložiště. Uvedené se zadavatel snaží vysvětlit pomocí grafického znázornění, kde naznačuje pomocí grafického propojení pouze kompatibilitu stávajícího provozního úložiště a poptávaného Centrálního datového úložiště, zatímco u ostatních poptávaných typů úložišť zadavatel tvrdí, že kompatibilitu nevyžaduje, neboť v rámci stávající infrastruktury není kompatibilitu s čím požadovat.

13. Ve vysvětlení zadávací dokumentace č. 2 tak zadavatel byl údajně konzistentní se zamýšlenou architekturou, když požadoval, aby se stávající technologií zadavatele byla přímo propojena pouze jedna dílčí část poptávaného systému. Vysvětlení zadávací dokumentace č. 2 ze strany zadavatele pouze objasňuje, že zadávací podmínky jsou jasné a neměnné, ale chce-li jakýkoliv účastník nabídnout lepší či vyšší parametry, je to možné,

ovšem hodnoceny budou pouze parametry uvedené v zadávací dokumentaci jako minimální a povinné, a to na základě nejnižší nabídkové ceny.

14. Dále zadavatel zdůrazňuje, že pouze popisuje požadavky vyjádřené již v zadávací dokumentaci a navazujících dokumentech, a tedy nepředkládá žádné zcela nové skutečnosti.

15. Závěrem zadavatel navrhuje, aby za účelem potvrzení výše uvedené argumentace byl proveden důkaz znaleckým posudkem, který prokáže správnost postupu zadavatele.

Závěr rozkladu zadavatele

16. Ačkoli rozklad zadavatele neobsahuje petit, z jeho obsahu je patrné, že se zadavatel domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Řízení o rozkladu

17. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

18. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

19. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno výše, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a k zamítnutí rozkladu zadavatele.

V. K námitkám rozkladu

20. Stěžejní námitkou rozkladu bylo, že zadavatel kompatibilitu u všech typů datových úložišť nepožadoval od počátku, a tedy k žádné změně zadávacích podmínek nedošlo.

21. Uvedeným se již důkladně zabýval Úřad v bodech 74 a následujících napadeného rozhodnutí, a proto považuji za nadbytečné zde jeho úvahy opakovat a uvádím pouze pro šetřený případ nejzásadnější skutečnosti. V příloze č. 4 zadávací dokumentace (v její úvodní části „Kompatibilita se stávajícím prostředím“) je hned v úvodu uvedeno, že „**Datová úložiště** a SAN switche **musí být kompatibilní se stávajícím prostředím zadavatele**“ (pozn.: zvýraznění provedenou předsedou Úřadu). Z použití množného čísla v právě uvedené formulaci je zřejmé, že tato podmínka zadavatele se vztahuje na všechna jím požadovaná úložiště (teoreticky by se mohla vztahovat jen na určitá dvě z celkového počtu tří, ale vzhledem k tomu, že v zadávací dokumentaci zadavatel nikde nespecifikoval, na která dvě by se tato podmínka měla vztahovat, je nutno dojít k závěru, že se vztahovala na všechny) – tedy na Centrální datové úložiště, Výkonné datové úložiště i Cloudové úložiště. Jak také správně uvedl Úřad, **žádná jiná zadávací podmínka tuto úvahu nepopírá** (viz bod 77 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

22. Naopak v odpovědi na dotaz č. 2 (jenž zní *„ZD příloha č. 4, rozumí účastník správně, že základní podmínky viz ‚Kompatibilita se stávajícím prostředím' se vztahují na obě datová úložiště uvedená v dotazu č. 1? Případně může zadavatel uvést, které pole je provozní?"*) směřující na Centrální datové úložiště a Výkonné datové úložiště obsažené ve „Vysvětlení zadávací dokumentace č. 2" ze dne 16. 1. 2018 zadavatel uvádí, že *„Kompatibilita se stávajícím prostředím musí být dodržena minimálně pro Centrální datové úložiště typu enterprise s podporou SAN a NAS. Pro Výkonné úložiště typu All Flash je podstatnou výhodou."* Z odpovědi na uvedený dotaz tedy na rozdíl od zadávacích podmínek plyne, že zadavatel minimálně u Výkonného úložiště kompatibilitu se stávajícím systémem nepožaduje.

23. Postoj zadavatele je tak v přímém rozporu se zněním zadávací dokumentace a vypořádání dotazu č. 2 obsaženého ve „Vysvětlení zadávací dokumentace č. 2" ze dne 16. 1. 2018.

24. Nelze se ztotožnit s tvrzením zadavatele, že šlo o pouhé zpřesnění zadávacích podmínek, neboť existují pouze dvě možnosti: zadavatel na kompatibilitě trvá (= zadávací podmínky se nemění), a nebo na kompatibilitě již netrvá (=upustil od svého požadavku a zadávací podmínky změnil) – viz obdobně úvahy předestřené již v bodě 81 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

25. Nelze si rovněž nevšimnout jistých nesrovnalostí v argumentaci zadavatele. V rozkladu (a nejen v něm) zadavatel tvrdí, že kompatibilitu od začátku požadoval pouze a jenom u Centrálního datového úložiště, avšak v opakovaném Rozhodnutí o námitkách ze dne 16. 5. 2018 uvedl: *„Zadavatel ve Vysvětlení ZD č. 2 upřesnil, že pro ‚Výkonné datové úložiště All Flash' je splnění požadavků na kompatibilitu podstatnou výhodou, čímž vyjádřil svůj opodstatněný zájem, aby nabídky daný požadavek splňovaly, zatímco stěžovatel z formulace vyvodil, že tento požadavek nemusí být splněn. Na základě tohoto svého mylného vyvození pak stěžovatel požadoval prodloužit lhůtu pro podání nabídek. Podle zadavatele však tímto upřesněním nedošlo ke změně ZD, a proto požadavku na prodloužení lhůty pro podání nabídek nevyhověl"*. Uvedená citace naopak způsobuje dojem, že zadavatel i u Výkonného datového úložiště na kompatibilitě trvá. Pokud na kompatibilitě však zadavatel chtěl trvat i u tohoto typu úložiště, měl odpověď formulovat jinak. Situace, kdy je určitá skutečnost nezbytnou podmínkou, a nebo pouze podstatnou výhodou, je totiž značně odlišná (viz rovněž bod 80 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

26. Požadovanou kompatibilitu se zadavatel snaží vysvětlit pomocí grafického znázornění, kde naznačuje pomocí grafického propojení pouze kompatibilitu stávajícího provozního úložiště a poptávaného Centrálního datového úložiště, zatímco u ostatních poptávaných typů úložišť zadavatel tvrdí, že kompatibilitu nevyžaduje, neboť v rámci stávající infrastruktury není kompatibilitu s čím požadovat.

27. Pokud zadavatel v rozkladu předkládá grafické znázornění požadované kompatibility, které má dokázat, že kompatibilita se stávající technologií byla od počátku požadována pouze pro Centrální datové úložiště, pak je nutno konstatovat, že pokud zadavatel skutečně kompatibilitu nepožadoval u všech typů úložišť, měl tento graf učinit součástí zadávacích podmínek, což ovšem neučinil. I v případě, že by tak ale zadavatel učinil, bylo by dále třeba vyjasnit rozpor mezi tímto grafem a tvrzením v příloze č. 4 zadávací dokumentace, dle kterého zadavatel požaduje, aby (všechna) datová úložiště a SAN switche byla kompatibilní

se stávajícím prostředím zadavatele. Situace je tedy taková, že jediná informace o kompatibilitě úložišť, která se v zadávací dokumentaci vyskytuje, říká, že úložiště musí být kompatibilní se stávajícím prostředím zadavatele.

28. Dalším rozporem v argumentaci zadavatele je tvrzení, že v rámci stávající infrastruktury není u Výkonného a Cloudového úložiště kompatibilitu s čím požadovat, když ve Vysvětlení zadávací dokumentace č. 2 zadavatel kompatibilitu těchto úložišť se stávající infrastrukturou považoval za „*podstatnou výhodu*“ – vyvstává tedy otázka, proč by zadavatel takovou kompatibilitu měl hodnotit jako výhodnou, když dle jeho tvrzení tato kompatibilita de facto ani není možná.

29. Dále zadavatel v rozkladu vysvětloval odlišnosti třech tržních segmentů datových úložišť dle obecně uznávané metodiky společnosti Gartner. K tomuto uvádím, že zadavateli nebylo Úřadem vytýkáno, že požadoval tři datová úložiště. Úřad vhodnost tohoto požadavku nijak nehodnotil, neboť tato skutečnost vůbec nebyla předmětem posouzení Úřadu. Předmětem posouzení v šetřeném případě bylo, zda zadavatel nezměnil zadávací podmínky takovým způsobem, který by vyžadoval prodloužení lhůty k podání nabídek. Tato část rozkladové argumentace zadavatele je tedy pro posouzení správnosti napadeného rozhodnutí zcela irelevantní.

30. Na okraj dodávám, že zadavatel ono upuštění od požadavku na kompatibilitu minimálně u Výkonného datového úložiště sám považuje patrně za změnu zadávacích podmínek, neboť na str. 2 rozkladu nahoře se dvakrát zmiňuje o „změně č. 2 zadávací dokumentace“, ačkoli v té souvislosti, že nešlo o zásadní skutečnost, která by měnila původní zadání. Je tedy otázkou, jak může jít o změnu, když zadavatel shledal, že tato změna nic nemění. Pokud také zadavatel údajně posuzoval, zda je v tomto případě nutné prodloužení lhůty k podání nabídek, je otázkou, proč se tomuto posouzení věnoval, neboť toto posouzení je povinen provést pouze v případě změny zadávacích podmínek.

31. V šetřeném případě, jak ostatně dovodil Úřad již v odůvodnění napadeného rozhodnutí, bylo prodloužení lhůty k podání nabídek nutné, neboť nejenom že uchazeči, kteří nabídku podali, bývali mohli svou nabídku ještě upravit (na základě zmírnění zadavatelových požadavků), ale zejména o účast se mohli zajímat jiní uchazeči, kteří mohli být původními (přísnějšími) požadavky zadavatele odrazeni. Je tedy otázkou, zda nebylo namístě nikoli pouhé přiměřené prodloužení lhůty dle § 99 odst. 2 zákona, jak uvádí Úřad v bodu 84 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale dokonce prodloužení lhůty k podání nabídek o celou její původní délku.

32. Původní požadované plnění totiž teoreticky někteří z uchazečů nemuseli být schopni dodat, a rozvolněním podmínek (nepožadováním plné kompatibility) mohl být okruh potenciálních uchazečů rozšířen. Autoři odborné literatury ostatně doporučují prodloužení lhůty k podání nabídek o celou její původní délku i v případě pouhé úpravy smluvních podmínek: „*V případě změny nebo doplnění zadávací dokumentace, která může rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, zadavatel neposuzuje, jaká je adekvátní doba prodloužení příslušné lhůty. Zákon v takovém případě stanoví jednoznačně, že je lhůtu třeba prodloužit o celou její původní délku, a to od odeslání změny nebo doplnění k uveřejnění. Typicky půjde o úpravu požadavků na kvalifikaci, která umožní prokázání kvalifikace širšímu okruhu dodavatelů. Dalším typickým příkladem bude jakékoliv změkčení obchodních (smluvních) podmínek, například zkrácení požadované doby záruky, doby dodání či dokončení díla nebo vypuštění či*

snížení smluvních pokut. Rozšířit okruh potenciálních účastníků však podle našeho názoru může též odstranění či vyjasnění nepřesně či nejasně formulovaných smluvních ustanovení" (Kruták, T., Krutáková, L., Gerych, J.: *Zákon o zadávání veřejných zakázek s komentářem* k 1. 10. 2016. Olomouc: ANAG, 2016, s. 302).

33. Tuto námitku zadavatele tedy ze všech výše uvedených důvodů shledávám nedůvodnou.

34. Zadavatel dále v rozkladu prohlašoval, že když pojem „podstatná výhoda" (v souvislosti s požadavkem na kompatibilitu Výkonného datového úložiště) nebyl konkretizován, pak kdyby žádný z dodavatelů takovou kompatibilitu nenabídl, nemělo by to na posouzení a hodnocení nabídek vliv.

35. I pokud by zadavatel býval touto nešťastnou formulací mínil, že tento aspekt (kompatibilita Výkonného úložiště se stávajícím prostředím zadavatele) nebude v rámci podaných nabídek nijak zohledňován (ať už jako nutná podmínka, nebo teoreticky v rámci hodnocení, což zde ovšem nepřichází v úvahu, neboť byla hodnocena pouze nabídková cena), nebyl by takový postup v souladu se zákonem, neboť pak by se zadavatel dopustil netransparentnosti v rámci zadávacích podmínek, neboť by uchazečům přislíbil, že určitá skutečnost znamená podstatnou výhodu, aniž by však stanovil, jak konkrétně se tato výhoda projeví (navíc v situaci, kdy se kvůli soutěžení pouze na cenu ani projevit nemohla), a jak vysvětlil, tuto skutečnost by jako výhodu stejně nehodnotil. V případě, že by zadavatel naopak tuto kompatibilitu vyžadoval, šlo by o zadávací podmínku, jejíž nesplnění by muselo vést k vyřazení nabídky. Toto však zadavatel netvrdil. Tuto námitku tedy shledávám nedůvodnou.

36. Na závěr se vyjádřím k navrhovanému důkazu znaleckým posudkem, který by měl prokázat správnost postupu zadavatele. Otázka, zda zadavatel změnil zadávací podmínky v souladu se zákonem, není otázkou skutkovou, natož odbornou, k jejíž odpovědi by bylo nutno ustanovovat znalce. Jde o otázku právní, respektive o otázku jazykového výkladu původního znění zadávací dokumentace v kombinaci s vysvětlením zadávací dokumentace č. 2. Úřad je tedy jediným, kdo je oprávněn takovou právní otázku posoudit. Uvedené podklady byly zcela dostatečné k tomu, aby Úřad posoudil, zda došlo ke změně zadávacích podmínek, a zda zadavatel byl povinen prodloužit lhůtu pro podání nabídek. V šetřeném případě se nepochybně o takovou změnu jednalo. Vzhledem k tomu, že dle § 52 správního řádu správní orgán není návrhy účastníků vázán, a vždy provede (pouze) důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci, shledávám, že jelikož zadavatelem navrhovaný důkaz potřebný ke zjištění stavu věci není, nebylo by účelné ho provádět.

VI. Závěr

37. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

38. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Národní knihovna České republiky, Klementinum 190, 110 01 Praha 1
2. DATERA s.r.o., Hadovitá 962/10, 141 00 Praha 4

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy